

תהתמלה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צריכים לצעוק, לא לומר אלא לצעוק:

"עד מת"י"ן, "דאלאי גלות"!

ראו עמוד 25

הוצאה מיוחדת פרט גליון ה-300

ערב שבת קודש פ' פקודי
ה'י' תהא שנת סגולה

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קרוז המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

24. "ירידות" - בפרסום ראשון - תגלית השבועי
 26. יומנים בפרסום ראשון
 30. כת"ק - פרסום ראשון
 31. דבר מלכות - פרסום ראשון בלה"ק
 הפס"ד שלהם אינו פסקו / משיחת ש"פ פקודי הרשתיל
 9. זמן הגאולה - פרסום ראשון בלה"ק
 משיח לא יגיע משום קונצים / הקשר של הזמן והגאולה
 13. "ורכוף כל ישראל" - מדור מורחב ומיוחד לנלוות ה-300
 זרותו של משיח / לקט שיחות בענין זרותו של מלך המשיח בדרונו
 24. "ירידות" - בפרסום ראשון - תגלית השבועי
 26. יומנים בפרסום ראשון
 30. כת"ק - פרסום ראשון
 31. דבר מלכות - פרסום ראשון בלה"ק
 הפס"ד שלהם אינו פסקו / משיחת ש"פ פקודי הרשתיל
 9. זמן הגאולה - פרסום ראשון בלה"ק
 משיח לא יגיע משום קונצים / הקשר של הזמן והגאולה
 13. "ורכוף כל ישראל" - מדור מורחב ומיוחד לנלוות ה-300
 זרותו של משיח / לקט שיחות בענין זרותו של מלך המשיח בדרונו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מסחה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" בארה"ק, תחת נשיאות ר"ק אד"ש מוה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 11213 Brooklyn, NY #38, Kingston Ave. • טלפון: 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל • טלפקס: 840-3153 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh@nevision.net.il • אינטרנט: http://www.moshach.net/blind

הפס"ד שלהם אינו פסקין

היות ומדובר כאן על ענין שהם אף פעם לא למדו, ומעולם לא היו שייכים לזה, הם רק שמעו מפי השמועה שזה כך וכך, אזי ע"פ דין אסור להם לפסוק פסק-דין בנוגע לזה • הוא יכול להיות למדן ומורה הוראה בשארל, אבל בענין זה הוא אינו יכול לפסוק, והפסק-דין שלו אינו פסק-דין כלל, ואין לו מה להשלות אחרים בנוגע לזה • ובפרט שכולם אומרים זאת בכל בוקר ב"אני מאמין", והוא עצמו גם אמר בבוקר "אני מאמין בבית המשיח" ו"אחכה לו בכל יום שיבוא", אלא שכאשר עליו להביא זאת לידי פועל בנוגע לעצמו, לפני ביתו ולכספו וזהבו למטה מעשרה טפחים – הוא נבהל כיון שהוא אינו מורגל בזה •

תרגום הפשי משיחת ש"פ פקודת, ו' אד"ש ה'תש"ל – בלתי מוגה

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת * מערכת "יהי המלך"

א. פרישת פקודי מסיימת את ספר שמות.
 ספר שמות וספר בראשית מחולקים זה מזה, חילוק המובן משמם:
 ספר בראשית, כשמו – "בראשית", כן הוא – ראשית והמנה בלבד לעצם הענין, אבל אין זה הענין עצמו.
 ובפרישות יתר: התנה "ראשית" יש בה ב' פירושים: א) רק מלשון ראשית והמנה לעצם הענין. ב) אין זה רק המנה לעצם הענין אלא גם נכלל בתוך הענין, רק שזה ראשית והחמלתו וכולל בתוכו את הענין כולו.
 והנה, גם אם נאמר לפי הפי' השני, הרי בכל זאת אין זה גוף הענין (אלא רק

משא"כ ספר שמות, ישנו בו כבר ענין של הלכה והוראה, כבר מסופר בו על הגלות והגאולה, המם שיה ישנו בזמן מספר בראשית ג' בפסקין "יעבדים וענו אותם וגו' ואחרי כן יצאו ברכי ש גדול" ונכמדוב לעיל ש"ראשית" כולל בתוכו את כל הענין, אבל בבראשית זה מובא בקצור מרוב דק דבבר ואמנם דבור

(1) לך סו', יג.

* השיחה חולקה לסעיפים ונוספו לה מראי-מקומות בשל-המליון. המו"ל.

מדוע יעקב אבינו רצה לגלות לבניו את הקיץ

לפנינו צילום נדיר ומיוחד ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלת המניחים בשיחה הידועה בענין גילוי הקיץ ע"י יעקב אבינו – שיחת עשרה בטבת ה'תשמ"א, שנדפסה בלקו"ש ח"כ ע' 228 ואילך

להלן פענוח הכת"ק (בא בהדגשה):

בסוף הקטע הראשון חוסיף הרבי שאלה: ובכלל מה תועלת בהגילוי?
 להלן תגובת הרבי על הקטע האחרון:

שיעקב ה' מלה קיץ (שנפצע) ולא קיץ דיצי"מ שה' גלגל ועי"א א) היתה באה הווספה בעבודה והיו נגאלין לפני הזמן (הקיץ) שה' יעקב מגלה ובהזמנת קושי השעבוד [2]. ושני אלה אין בו ה' יודעי. ולכן צ"ל בהזמנת פוש"י לפני זה (מזו, יט) או ב) נזהרים ביותר מן החטא שלא יגרום כו' (פוש"י לפני" לפי" לב, יא) או א' וגם ב.

כמו"כ הרבי הקיף את המילים שכתבו המניחים "לא תפסנו", וכתב בצד העמוד: מפלא ומתמלי ובנות – שפ"ד צריך לפרט (לאחרי יותר מעשר שני לימוד) ונאם לאו כו"ז?

מיתני חנם לייחוד המלך

לרגל היצאת גליון ד'300 יוצאת בערכת "יהי המלך" במבצע מיוחד:

מיתני חנם על הקונטרס למשך שנה המיוחדת

במסגרת המבצע ניתן יהי לקבל את הקונטרס מחד שבעי לבית עיי' הדואר

כל שעליך לעשות הוא להתקשר לטלפון: 03-960-7871

להשאיר הזדעה עם פריטד המלאים, ... הקונטרס בדרך אלקי

וזאת למחויי: ניתן לקבל כל שבעי עד 10 קונטרסים בלבד ללא צורך בתשלום עיבורם (מלבד עלות המשלוח בדואר). המבצע ימשך עד "א ניסן בלבד, אל תחמיצו!

האנושי, עם פרסים וצעצועים וכו'?

ראשית כל, תמה הרבי וגער באותו שליח חב"ד שנבהל משאלה זו: הרי אתה הולך בשליחותו של נשיא דורנו – אם כן, בודאי שהדברים נכונים! כששאלים אותך שאלה – תתיישב לכמה דקות ותתבונן, אך תעשה זאת בניגוד לנשיא "יגעת" מבטח שיהי' "ומצאנו".

ולצמם הטענה, הואיל ויש לחנך ילד לכל עניני התורה וביחוד לעיקרי האמונה שהאמונה בביאת המשיח היא אחת מהם – הרי ודאי שיש להשתדל להסביר את עניני של משיח לכל ילד יהודי. וכאן קיים סדר של חמורה: בתחילה מסבירים זאת עם "שלא לשמה" של סוכויות וכדומה, לאחר מכן נהי' ה"שלא לשמה" עדין יותר ורק כך יכולתו להגיע ל"לשמה". כך גם מבאר הרמב"ם, שבדבב עם העובדה שבביאת המשיח יעסקו ב"שיגו דעת בודאם", יהיו גם "מעוזתים קעפ" – זאת עבור מי שאינו מוכן עדיין להבנת המדולה שב"שיגו דעת בודאם".

צמור של אלפי אנשים הי' בהלם

קטע מיומן מליל חושעגא-רבה ה'תשד"ט

בליל הושענא רבה הייתה שיחה מאוד מיוחדת של הרבי, בתחילתה שאל הרב*¹: הרי לפי עשר הספירות, עניים של האושרפיון של הזרח שונה לגמרי מעניים של האושרפיון החסידיים, שהרי אברהם – חסד, יצחק – גבורה, יעקב – תפארת וכו', והבש"ט – כתר, המניח – ב' הבר'י שבבנת (עתיק אר"י), אדח"ז – חכמה, אדמו"ד האמצעי – בינה וכו', והרבי חייד ואמר שזה לא מפריע לאף אחד וזה לא מפריע לשמחה והרקיודים, ובאמת כך צריך להיות (ממש נפלא לראות את הרבי מחייד).

בהמשך השיחה** החתיל לדבר על הגלות ופרץ בבכי וצעק: עם ישראל נמצא כבר יותר מ-19 מאות שנה בגלות, ועדיין לא נושענו! לגלות אין מקום ע"פ תורה והיא אינה מובנת כלל בכל המציאות שלה, ואין לך יום כו' מרובה משל חבון, הרי כל עם ישראל בגלות, השכינה בגלות והקב"ה בעצמו "עמו אנכי בצרה", וממש הי' קודע-לך לראות את זה ואי-אפשר הי' להאפק מלבבות, ציבור של אלפי אנשים הי' בהלם. הרבי התייפח בכפי ושמעו איך הוא עוצר את עצמו מלבכות...³

אח"כ הרבי הפסיק ושוב חייד לשני' כדי להרגיע את כולם, ואמר שזה לא צריך להפריע כלל לשמחה וצריך לרקוד גם היום בשמחה עצומה, ושה' יבא כבר את הגאולה עם שלימות התורה ושלימות העם, ו"בנינו ובנוקנינו בבנינו ובבנותינו" נלך כולם יחד לאה"ק בשלימותה, יחד עם ארצות קניז וקדמוני, "ארץ אשר עיני ה' אלקיך בה מרשיית השנה ועד אחרית שנה", ושם לירושלים עיר הקודש קרית מלך רב, ושם להר הבית ולבית המקדש, "מקדש אדני-ינונו ידיו", וכל זה באופן ד"אור עם עניני שמאי", בעללא דידן במהרה בימינו בקרוב ממש "נא"י!⁴

* נדפס בהתעודות תשד"מ ח"א ע' 281.

** נדפסה בהרחבה בהוצאה מיוחדת של "יחי המלך" לזמן שמחתנו ה'תשנ"ז ע' 9.

המשך בעמוד 25

בדוגמת גאולת מצרים.

וע"ז בגלות זה האחרון, שבכדי שיהי' העילוי דתגאולה, נדרש קודם הענין ד"בכל מסעיהם" [שהוא חסים וחותרם דכל הענין, וכפי שהגמ' אומרת¹⁰ כלל בתורה ש"הכל הולך אחר החיותם"], כיון שדווקא ע"י ה"בכל מסעיהם" מגיעים להכלית העילוי של הגאולה.

וזה צריך להיות באופן כפי שרש"י מפע"ן¹¹ ש"מקום הנייתם אף הוא קרוי מסע וכו' לפי שממקום החני' חזרו ונסעו בו"¹².

ולכאורה אינו מובן: כיצד אומר רש"י ש"מקום חנייתם כו' קרוי מסע", הרי הי' זה "על פי ה' יחתי", ואל"כ חני' צריכה להקרא חני' ולא מסע? וכפי שהגמ' אומרת במס' עירובין¹² . . . ש"כיון דכתב בתו ע"פ ה' יחתי וע"פ ה' יסעו כמאן דקביעי ליה", כלומר, שה"על-פי ה' יחתי" פעל שתהי' זו קביעות; וא"כ, כיצד אומר רש"י ש"מקום חנייתם כו' קרוי מסע" מצד זה שחזרו ונסעו, הרי הי' זה "על-פי ה' יחתי"?

זהויה רחמנות גדולה על אלו שלא מכירים את העילוי להשתתף בעצמם בס"ת לקבלת פני משיח צדקנו שנישיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר החל לכתוב וכוותב

של הקב"ה חשיב מעשה – אבל סוף-כל-סוף הרי זה רק דיבור! ואילו בספר שמות מובא כל הספור של הגלות והגאולה, חתל מ"יאלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" – ענין הלכות עד שבאים לסוף הספר "כי שכן עליו לעיני' כל בית ישראל בכל מסייעיהם"³, עד שאפי' משה "לא יכול לבוא אל אהל מועד"⁴, ונדרש שיהי' קודם "ויקרא אל משה" [כפי שאומר בפרשה הבאה]. שזו הסיוע הניתן מלמעלה כדי שמשו יוכל להכנס לאהל מועד, שזה (השראת השכינה) הי' התכלית ד"ישכנתו בתוכם"⁵, תכלית העילוי שבגאולה הבאה לאחרי הגלות.

אלא שלזה הוצרך להיות הענין ד"בכל מסעיהם"⁶, כולקמן.

ב. הרי "כמי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁷, ובפס' ע"פ מאדח"⁸, שכל המלכות נקראו ע"ש מצרים ע"ש שהם מצריים לישראל⁹, במילא מובן שגם כל הגאולות נקראות ע"ש גאולת מצרים, היות והגלות היא בדוגמת גאולת מצרים א"כ גם הגאולה שלאחרי' היא גם

1) ב"ד פט"ז, ד.

2) ראה לק"ש ח"ב ע' 50. וראה שם בהע' 46.

3) בבב"ב יב, א.

4) שם לח.

5) נח, ב.

6) מכה ג' טו.

היא ענין של מסע, כיון שבה ישנה כבר העלי', ובה ישנו ה'ענין תחלתו בסופו', שזנפק בתחלת הספר נאמר "זאלה שמות בני ישראל הבאים מצרמט", שזוהי הירידה לללות, וע"כ אומרים מיד שהכוונה בה היא כדי שבסוף יוכלו להגיע ל"בבל מסעיהם", הליכה אמיתית שהיא באין-ערוך להליכה הקודמת.

כמו"כ ישנו כאן גם ה'ענין סופן בתחלתו", שהכה להגיע ל"בבל מסעיהם" הוא דוקא ע"י "זאלה שמות בני ישראל הבאים מצרמט" – שדוקא ע"י הירידה למצורים וכל הקשיים הפרכים בה שישנם בגלות, דוקא ע"י עיבדה זו מקבלים את הכה להגיע ל"בבל מסעיהם".

וזהו גם מה שאומר "כי ענו ה' על המשבן יזום ואש תהי' לילה בל"ב¹³, שכיצד יכול להיות הענין ד'יזום" – גלוי, הרי זה דוקא כאשר ישנו גם ה'זאש תהי' לילה ב', שזוהי העיבדה בזמן הגלות שנקראת לילה, וזהו ה'תחלה" המביא ל"סוף מעשה" – העלי' שבאה ע"י, וכ"ל שענין זה ישנו כבר בחנו', עד שזה בא לאחמ"כ בגלוי, שזוהי כל כוונת הירידה.

ה' ענין זה קשור גם עם מ"ש בתחלת הפרשה "זאלה פקודי", וכפי שאדמו"ר הזקן מביא¹⁴ ש"פפקודי" הוא מל' "חייב אדם לפקוד את אשתו בשעה שהיא יוצא לדרך (וכשבא מן הדרך)¹⁵, שזו תכלית היותו בין הקב"ה לבני ישראל, "ידבק באשתו", עד לזוהי לבשר אחד¹⁶.

וזה נפעל ע"י העיבדה בזמן הגלות במצב

ג' והבאור בזה יזון בהקדים שאלה נוספת כלליה: "למה עשה ה' ככה" לשלוח את בני ישראל לגלות?

והסבר הוא, בכדי שתתוסף בהם העלי' שנופעת ע"י הירידה, כיון שדוקא ע"י הירידה לבידה עמיקותא, וביריד עמיקותא מופא ישנה הירידה הנוספת דהגלות, דוקא ע"י ג' נתון להגיע להליכה האמיתית באופן דבלי גבול.

וזהו ענין החנו' – הירידה בגלות, שהכוונה בה היא כדי שלאחמ"כ נגיע למסע הבא, היות וכדי להגיע למסע האמיתי, שזוהי ההליכה האמיתית באופן דבלי גבול, הרי זה דוקא ע"י החנו' הקודמת לזה, שהיא ההכנה למסע.

וע"פ המבואר בתניא (פ"ז) מובן שאין זה במד המנה בלב, אלא מכיין שכל הגלויים דלעתיד הינם תלויים "במעשיו ועבודתו כל זמן משר הגלות", הרי מובן שכבר עכשיו ישנו כבר הגלוי שנופעל ע"י העיבדה, ובמילא מיד לאחר החנו' – הירידה, ישנו כבר ענין המסע שבא על-ידו, כיון שמיד כשיהרדי עושה "אתכפיא סטרא אחרא", שזוהי העיבדה בגלות, נגמרת לו נחת-דור מכן שהיא גם נחת-דור להקב"ה ע"י האתכפיא סט"א, כי הרי כל יהודי רוצה לגרום נח"ד להקב"ה.

וזהו ענין נוסף בהחנו' – ענין זה של נחת, כיון שכבר בחנו' ישנו המסע האמיתי שנופעל ע"י הירידה.

ד' אמנם, היות ש"המעשה הוא העיקר", לכן זה מוכרח לבא אח"כ בגלוי, שתהי' ההליכה באין-ערוך הנופעת ע"י הירידה בגלוי, וזוהי התכלית. אבל באמת הרי החנו' עצמה

15) יצמות סב, ב.
16) באשתו ב' חי.

13) שם לר.
14) לקיפת פקודי ג, א.
15) שם לר.

ישראל – באם באיזה-שהוא מקום חסד בתורה ומצוות הוא מוסר את עצמו (ז'וארפט ער זיד ארין אין דעם") כדי "לחזק בדיקה", וכל זה צריך להיות באופן ד'זיכוף" – באם יהודי טוען כלפי שלא יתערב בעניניו, אזי הוא לא צריך להתחשב בזה אלא "זיכוף", אמנם בדיכוי נועם ובדאי שלום שהרי זוהי דרך החורה כו', ובאם אין לו כל זה הרי זה לא משיח. ע"כ חתנון.

בשעת מעשה ה' על-דרך שהרבי אומר שהוא משיח כו'.

מספר המלאכים שנמצאים בגלות רב יותר ממספר ה"טנקים"

שיש ל"אזון המזל" מוואשגטון...

קטע מיומן מהתועדות ליל ס"ז בשבט ה'תשמ"א

הרבי הפסיק באמצע הנגון ואמר: הואיל וכבר קרוב לחצות הלילה והתנוקות עלולים להחדם ששיידי, איפוא, את השייך "זיך וזנט משיח נא", ושיהי' "נא" ממש עד שגם האנגלים יבנו שזו "נא"!!! – שרד את הנגון והרבי מחא כפיים בהתלהבות רבה.

בשיחה הרביעית ד'כר הרב* בענין הכניסים של "צבאות השם" שיתקיימו ביום ס"ז בשבט, ואמר את מה שיש למסור לילדים, הרבי הורה להסביר להם שהם בזוגות אילות שעליהם לתת פירות ושתפקידם להביא את המשיח "נא".

בקשר לזה אמר הרבי, שאם ישאל הילד: מה ה'דעש" מזה שרוצים שמשיח יבוא מיד, ומה יהי' בעוד רגע [ומדוע לשם כך יש להטרדיז משנות וממשחקיו, ומלאכול סוכריות כשרות וכיו"ב*] – התשובה על כך היא, שכאשר היהודים נמצאים בגלות, נמצא יחד עמם גם הקב"ה וכל מלאכי (שמוספר המלאכים רב יותר ממספר ה"טנקים" שיש ל"אזון המזל" מוואשגטון...), וכאשר הילד יתבונן בעובדת המצאם של כל אלה בגלות – הוא ישאף שתבוא המאלה מיד ממש. הרבי הוסיף שילד לא ישאל בכלל את השאלה הזו, אלא שיש לחשוש שמא מבוגר ישאל זאת, אך לא רצוי לדבר במעלת הילדים על הוריהם כי הדבר עלול לפגוע בכבוד-אב של הילדים...

* נדפס ב"שיחות קודש" תשמ"א ח"ב ע' 259 ס"ה ואילך.
** המובא בארתיים הוא מהתחת שם.

וזאי שיש להסביר את ענינו של משיח לכל ילד יהודי

קטע מיומן מהתועדות ש"פ תרומה, ג' אדר א' ה'תשמ"א

... הרבי הודיע את הדיבור* על הטענות: אך מקשרים את ענינו של משיח, בחיר המין השייחה כולה נדפסה ב"יחי המלך" דצ"ע ע' 3.

רק להפכים...

קטע מימון המתאר את מהלך הסעודה אצל הרבי במוצאי יום כיפור ה'תשכ"א בעת הסעודה ה' כ"ק אדמו"ר שליט"א בפנים מאוד רצינית.

. . . אד"כ אמר כ"ק אד"ש לחיים, תחילה אמר לרש"ג ואד"כ אמר לישאר המטובים. לאחרי"כ אמר כ"ק אד"ש בפנותו אל כל המטובים: אמרו שהגיעו לכאן תמישה רבנים (מארץ ישראל) וכולם גם נוכחים כאן, הנה אם הונם מסכמים שמישי יבוא, אזי אפי' בחוץ לארץ יהי' (יו"ט) יום אחד, בדיק כמו בארץ ישראל.

ואמר הרב שי"ג: אם הרבי מסכים לכן, לשים מה אהנו צריכים להסכים?
ואמר לו כ"ק אד"ש: "הייסט דאָס אז איר נעמט אראָפּ אפי' דעם ספק!" [= זאת-אומרת שאתם מסורים אפי' את הספק הזה].

פני כ"ק אד"ש הרזו מאוד רצינית. אחד כך ביד הרב קאזאראנאוסקי ברכת המזון, וכשאמר "בשרות אדונו מרדנו רובנו" עצם כ"ק אד"ש את עיניו.

שעת מעשה ה' על-דלד שהרבי אומר שהוא משיח

וימון מהתעודות 'ו תשרי ה'תשכ"ז

התעודות נמרה בשעה 15:12.

בתחילה ה' כ"ק אד"ש "זיער אנגעצויגן" [= מאוד מתוח]. ומיד כשיד התחיל לומר שיחה, קודם שהתחילו איזה ניגון.

התוכן ה' אודות שמחה, שאף שהוא זמן תשובה כו' מכל מקום צריכים להיות בשמחה, כהמשל דמלך שבא להתאכסן אצל עני פשוט כו' הנה אז העני שמח ביותר, ועי"ז הוא ברחמי. זה ה' תוכן השיחות הראשונות*, וגם זה שתשובה לא סותרת לענין השמחה כו'.

לאחרי"כ גם דיבר כ"ק אד"ש אודות משיח** ומה שכבד הרמב"ם (בסוף ה' מלכים) על הסמנים של משיח: "אז עט מעג זיין א איד א צדיק" [= שיח' יהודי צדיק], ואם לא יהיו לו את כל הסמנים הללו אין זה משיח, ואמר את כל לשון הרמב"ם (בנוגע ל"זרים קדו משיח") שבהסדרה דר"ה: שצריך להיות יהודי "הוגה בתורה ומצוות", והרמב"ם ממשך שזה לבד אינו מספיק כיון שזה יכול להיות גם סתם יהודי צדיק ולא משיח האמיתי, לכן צריך להיות "ויצח", "עו"ז מנצח זיין", ושיקצץ את המלציות ויבנה בית המקדש, וגם הקבוצ גלויית צריך להיות עי"י משיח, ועליו להיות ממלכת בית דוד, הוגה בתורה ועוסק במצוות ומשתדל לחזק בדיק של בני

* נדפס ב"שיחות קודש" תשכ"ז ח"א ע' 21 ואילך.

** שם ס"ז ואילך. וראה קטע מה במדור "זיכוף כל ישראל" בליון זת ע' 22.

עם הכסף והזהב הפרטיים שלהם. ענה להם משה שהקב"ה רוצה שכל בני ישראל יבנו את המשכן, "כל ריב לב", וברצונו לזכות את כל הסוגים שבבני ישראל בניית המשכן, שלכן לקחו זהב, כסף ונחשת מכל בני ישראל, וממזוב בתעודות הקודמות¹⁸.

וכן גם בענין ה"ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקני", שהוא רצה לזכות בזה את כל הסוגים שבבני ישראל.

אעפ"כ, ישנם כאלו שאינם מכירים במודל הענין ואינם רוצים להשתתף בזה...

ז. אבל זהו החדוש (ידער אפטר"ו) של נשיא, שהוא משתף בזה את כל בני ישראל, הגם שהדיו הוא ש"זכין לאדם שלא בפניו", אבל אין דין ש"זכין לאדם בעל-כרחו", אעפ"כ הגם שישנם כאלו האומרים שהם לא רוצים להשתתף בזה, גם אותם הרבי משתף בכתיבת ה"ס"ת, וכדלהלן.

אוי-ואבוי לאלו שאינם מרגישים את גודל העילוי שבה, אבל זהו המעלה של נשיא - שללא הנש ע"כ שהם אינם רוצים, אעפ"כ "כיד חזקה יגרשים"

ובהקשר, שהעדר ההכרה שלהם במלכות הענין, הוא אפילו לאחרי שרואים את כל תוצאות פעולותיו (של הרבי) בליון, שהרי כל הענינים שהיו עד עתה בהעלם נתמלו כעת לעיני כולם, ובפרט אלו היודעים כיצד ה' המצב במדינה ההיא, שהיחידים שנושאר ואחוז במצבם (בקיום התומצ"י) הם אלו של חושד, וזה מביא את האולת, שאז יוצאים מהמלות ובאופן דגוי ואלקים, שזה יהי' עי"י משיח צדקני בקרבנו ממש, יבא וימאלנו ויליינו וקוממונו לארצנו.

ג. . . סיום כתיבת ספר התורה (ע"י משה רבינו) ה' ב' אד, ערב ש"ק ז' אד שבו אדע פטירת והסתלקות משה רבינו.

הרי משה "הוא גואל ראשון

הוא גואל ראשו"¹⁷, ועל-כן הרי זה קשר גם עם תחילת כתיבת ספר התורה ש"כ

מ"ד אדמו"ד החל לכתוב (שהו עתה סיימתי),

הוא נתן לזה את השם "ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקני".

זוהי רחמינות גדולה על אלו שלא מכירים את העילוי להשתתף בעצמם בס"ת שנושא הדור כ"ק מ"ד אדמו"ד החל לכתוב וכותב, וכפי שהוא אמר

שביכולתו ה' לקחת על עצמו את כל הענין והוא ה' יכול לשלם את כל ההוצאות בעצמו, אלא שהוא רצה לזכות את כל בני ישראל בזה. [ושאלו ע"כ מה המקור לזה, אזי ענין זה מובא במדרש:

במדרש כתוב שכאשר הנושאים הגיעו למשה ואמר שברצונם לזכות את כל המשכן

18 שיחת שי"ס וקהל ס"ה

17 נסמך בלק"ש ח"א ע' 8 חתי"ג

וכך גם בנדון-דין: ששריד הושרד לא בא מהגוי אלא דוקא מהיהודים, מהגוי און כבר שום העלם, ההעלם שישנו הוא מיהודים בלבד.

ח. ובכלל, אסור להם לפסוק פסק-דין בענין הקשר עם פנימיות התורה, שהרי זה ע"ד מה שהגמ' אומרת²¹: "הלכתא כרב באסורא וכשמאל בממונא", והטעם לזה אומר הר"ש ש'במס' בבא קמא²² כיון שאצל רב ה' עיקר עסקו באסורא לכן הלכה כמותו, משא"כ שמואל ה' עיקר עסקו בממונא ולכן בזה הלכה כמותו.

ולכא' נשאלת השאלה: מה נוגע לנו לדעת את הטעם לכך ש"הלכתא כרב באסורא וכשמאל בממונא"? והמענה לכך הוא: בכדי ללמוד מזה שניתן לפסוק פסק-דין רק בענין שעיקר עסקו הוא בזה, ואם ישנו דבר שאין עיקר עסקו בזה, **אסור** לו לפסוק בנוגע אליו. במילא מובן, שהיות ומדובר כאן על ענין שהם אף פעם לא למדו, ומעולם לא היו שייכים לזה, הם רק שמעו מפי השמועה שהם כך וכך, אזי ע"פ דין אסור להם לפסוק פסק-דין בנוגע לזה; הוא יוכל להיות למדן, ו"הכנס אתקרי רוב אתקרי", והוא יוכל להיות מורה חוראה בישראל, אבל בענין זה הוא אינו יכול לפסוק, והפסק-דין שלו אינו פסק-דין כלל, ואין לו מה להשליט אחרים בנוגע לזה.

(21) בבורות מט"ב.
(22) פ"ד ס"ד.
(23) ספ"ב מה"ל גירושין.

הקשרים עם פנימיות התורה, ש"עץ חיים היא למחייקים בה ותומכי' מאשר".

ואעפ"כ נותרו עדיין בעולם שרידים מחושף הגלות כדי לא לתת לאמת להתגלות. וכאמור, רחמנות גדולה (ביסעריע רחמנות)¹⁹ על כל אלו הטוענים שאין הם תפצים בזכות להשתתף בספר התורה הג'ל, ועכ"פ לפחות שלא יצאו בשלילה נגד הענין, ועוד עושים זאת באיטלאל של ידאת שמים, אך האמת היא שהם אינם מבחינים בין מינים לשמאלים ואינם יודעים מה מוגיע מ"ל"ב חכם ל"מנין" ומה מוגיע מחלב הפכה לשמאל.

והשריד הזה מחושף הגלות יכול לבוא דוקא מיהודים, כשם שה' בי"ט כסליו; וכידוע החילוק בין י"ט כסלו לפורים וחנוכה, שבפורים וחנוכה כיון שה' קשור עם נגלה דתורה אזי העלם יכול ה' לבוא גם ממוים, כיון שעל נגלה דתורה גם גוי יכול להעלים [כפי שה' במתן-תורה שהיות ואז ה' נגלה דתורה בגלג, ה' יכול להיות בקשר לזה גלות מצרים ושבגי ישראל היוו בגלות אצל פגעה מלך מצרים]. משא"כ י"ט כסלו שה' קשור עם פנימיות התורה, שהעלם ע"ל לא יכול ה' לבוא ממוים, היות ו"בבואה דבבואה לית לה"19 – גוי אינו יודע אודות פנימיות התורה והוא אינו יכול להעלים ע"כ, ולכן זה ה' מוכרח לבוא דוקא מיהודים ש"בבואה דבבואה אית לה"19, שלכן י"ט כסלו ה' קשור עם יהודים הגם שלפועל גויים עשו זאת אבל יהודים גרמו לזה, שהרי בענין זה ה' "מהרסיך ומחרבך **ממד** יצאו"20, הם באו מבני ישראל עצמם.

(19) ימנות קכ"ב א. ויש"ג לק"ת תצ"ג ל"ג. מאמר ארהמא"צ דברים ח"ב ס"ע תקמ"ב ואילך. ובפ"מ.
(20) ישעי" מט"ז יז.

כזה שאמרו "אמליך בדכיתתהו" עכבו את ביאת המשיח

לפנים לקט נדיד של יומנים המתארים בקצרה קטעים מהתוועדות ושיתות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעניני גאולה ומשיח, לפי סדר השנים בתלקם המדול **מתפרסמים כאן לראשונה**, ע"פ רשימת הכותבים, בלי אחריות וימן מהתוועדות ש"פ שמוני, מבר"ה אייר ה'תתס"ו

יום א', אד"ת אייר, שעה אחת עשרה בלילה. אתמול התוועד כ"ק אד"ש. יצא בשעה 10:1 (כפי שאמרו מסר ל"ק אד"ש של שבתות מברכים החדש תתחיל התוועדות בשעה 1:30 ולא בשעה 1 כפי שהי' עד עכשיו) ותתוועד 4:15. הוי ג' שיתות ומאמר ד"ה כימי צאתן ג' שארד כשעה. תוכן השיתות*:

להיות מסור לכ"ק אדמו"ר מבלי לשאול ולהתיישב. וסיפר ממ"ש בס' הארזי"ל, שהארזי"ל יצא פעם עם תלמידיו בעש"ק לשדה אל מחוץ לעיר לקבל שבת מלכתא, כי ע"פ קבלה צריך לקבל שבת בשדה. ואמר הארזי"ל כי נכון הדבר שילכו למקום רחוק בירושלים עי"ה"ק ויקבלו שבת שם, ואף כי מודק רב הוא הלוקח זמן, אמנם אצל תלמידיו לא ה' זה פלא. ואמרד כמה תלמידים שילכו לבתיהם ל"אמליך בדכיתתהו", ודב זה פעל נמיכות הרוח אצל הארזי"ל, ואח"כ אמר כי אילו היו מקבלים את השבת בירושלים היו מביאים את המאילה.

וביאר כ"ק אד"ש. שאף כי דבר זה – לילך לבתיהם ולשאל עצת האשה – הוא ע"פ ש"ע, ובפרט בש"ק שיש בה ענין של שלום-בית – הר שבת וכי, אעפ"כ מצד התקשרותם לרבים הם היו צריכים לדעת שמאמר רבם הוא מתאים לש"ע, כי כותב ב"טעמי המצוות" לרד"ז שהארזי"ל ה' גאון גדול גם בגולה. ובהו שאמרו ש"אייל ואמליך בדכיתתהו" עכבו את ביאת המשיח.

(*) נדפסו ב"חיי המלך" קט"ע 3.

אם הממשלה היתה באמת איתנה בהחלטתה לא לזוז – לא היתה וואחינגטון מפעילה לחץ. אבל כאשר המילים מורגשות בחולשה באיזו נקודה, ושלאפשר לחוץ – לחרצים...
 מר הלל זיידמן: זה חדש לגמרי בשבילי. בחיזיתי בארץ ישראל שרחחתי עם כמה ראשי מפלגות וכולם היו מאוחדים בדעתם בדבר ירושלים.

כ”ק אדמו”ד שליט”א: זה באופן רשמי, אבל למעשה זה לא כך.

מר הלל זיידמן: דיברתי עם מנחם בגין בעת שביקר כאן באחרונה, ולא שמעתי ממנו שום דבר על זה.

כ”ק אדמו”ד שליט”א: גם הוא אינו די איתן בנדון זה. דיברתי על זה עם איש מן הממרות בישראל, והוא בהיותו איש ישר אמר לי, שאינו מסכים איתי, ועד שהטיף לי, אם יפול ח”ץ חייל אחד, והרי פקוח נפש דוחה כל התורה כולה וכו’.

מר הלל זיידמן: הרי אפשר לברר את הדבר?

כ”ק אדמו”ד שליט”א: מסתפקי אם אפשר לברר. אניני מאמין אם לממשלה עצמה ברורה עמדתה בנדון זה, ויתכן שיעבור עוד זמן עד שתתברר.

המשך מעמוד 29:

היתה הרגשה מהרזתה של ”זאלאג גלות”?

קטע מיומן מהתעודות ש”פ משפטים, כ”ד שבט, מבר”ח אר”י ה’תשד”מ השיחה השיג’ היתה עוד יותר מענינת*. הרבי ”נתן על הראש” לשיג חיב”דיניקים פה באמריקה (אולי שלוחים ווארסיל סתם) שכתבו לרבי כ”א בנפרד, אחד כתב שמישהו שאל אותו למה עושים כזה ”בלאגן” מזה שמשיח עוד לא בא הדורשים זאת וכו’, ובכלל מאיפה המקור לזה? ואותו חיב”דיניק כתב לרבי שהוא לא ידע מה לענות.

חריב צעק: אם-כן מה פעלתי ”דריי”י און דרייסייק יאָר נאָאָנאָרד” [= בשלוישים ושלש השנים עד עתה]. הרי בכל ימות השנה יחודי אומר ”תתחינה עינינו בשוכן לציון”, ובמות החול אף מוסיף ”לישועתך קוינו כל היום” – כל היום וכל יום!

חריב הזכיר גם את הפיוט שאומרים בתיקון הצות שבפומון שבו מזכירים שיש פעמים המילים ”עד מתי?” והרבי תרגם: ”ביז ווען אידן וועלן זיין אין גלות” [= עד מתי יהודים יהיו בגלות?]. ”עד מתי?” ”זאלאָג גלות”! און מדאָרף שרייען, ניט זאָגן, שרייען [צרכנים לצניק], לא לומר אלא לצעוק: ”זאלאָג גלות”! אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם! עד איז גולה מעל שולחן אביי שבשמים!...

היתה הרגשה מתרידה של ”זאלאָג גלות”, רוצים כבר לחזור לשולחן אבינו שבשמים!
 בסיום השיחה פרהצה מאל”י שירה אדירה: ”זאָל שוין זיין די גאולה, משיח זאָל שוין קומען”!
 * נתפסה ב”יחזיקי דות” רצה עי 3.

בין אם רוצים ובין אם לא, ומוריד את ההתנגדות; אמנם ישנה המעלה ד”ל נדיב לבר”²⁷ לעשות בכה עצמו, אבל אם לא רוצים אזי צריך להיות בעל-כרחו.

י. וזהו גם מה שאומרים בנוגע לכתבת ס”ת ”זכובת משה מוצאיהם למסעיהם על-פי ה’ ואלה מסעיהם למוצאיהם”²⁸, וכפי שדובר פעם²⁹, מיוסד על הדרושים של אדמו”ר הזקן לפ’ מסעי³⁰, שמ”אלה שמתו בבי ישראל הבאים מצרמרה” מניעים לעבד הירדן, וזה הכל ענין של ”מסעיהם”, ששובבים את חושך הגלות, ועומדים בסיון המדול ביותר ולא מתפעלים מחושך הגלות.

ועי”ז הפוכים את הגלות, ומה יצא גאולה, כשם שהי’ בנוגע לז’ ארד ש” (המן) שמה שמחה גדולה” כיון ש”נפל לי פור ביד שמת בו משה”, אבל שזהו הענין מה שבשבעה בארד וכו’ נולד”³¹ ירי’ ”נולד משה”, ועי”ז יוצאים מהגלות ובאופן ד”איתם תלקטו לאחד אחד בית ישראל”³², שכל בני ישראל יוצאים מהגלות, ובקרבן ממש בבית משיח צדקנו.

יחמלה רצונו האמיתי שהוא רוצה להשתתף בספר תורה. ובפני שכולם אומרים זאת בכל ביקר ב”אני מאמין”, והוא עצמו גם אמר בבוקר ”אני מאמין” בבית המשח” ו”אחכה לו בכל יום שיבוא”, אלא שכאשר עליו להביא זאת לדי פועל בנוגע לעצמו, לפני ביתו ולכספו והתו למטה מעשרה טפחים – הוא נבהל כיון שהוא אינו מודלג בה.

24 סיפא שמורת. ראה ”יחזיקי המלי” רע עי 3.
 25 משלהי כב, ט.
 26 ראה ב”י לטור יז”ר סרמלי”.
 27 ויקהל לה, ה.
 28 מסעי לג, ב.
 29 בתהעניות (לרגל סיום כתיבת ס”ת לקבלת פני

משויה לא ידע משום קוניצים

בפרסום ראשון בלשון הקודש – בעיריכת מערכת ”יחי המלך”

א. כאן המקום להזכיר לטובה, לכרכה ולהצלחה מופלגה, את הבחורים השלוחים שנסעו אל מעבר לים, שתהי' להם הצלחה מופלגה למעלה מדרך הטבע, ללא שום מדידות והגבלות, והרי נסיעתם היא בשיביל הפצת היחדות והפצת המעיינות, וכפי שהי' אצלם בשמחה ובטוב לבב.

ולא כאלו האחרים ומתקשים להיות כאן דוקא, פה הם נשחקים (”צערבן”), אינם עושים מאומה, מונחים בעינינים של מה-בכ ואף יותר מדיע מזה.

באם היו הם במקום אחר, היו פועלים בהפצת המעיינות והפצת היחדות, אבל כאן אינם עושים מאומה ומנונים בעינינים של מה-בכ.

משא”כ הבחורים השלוחים הנל, אצלם הי' ה”לך לך מארצך וממולדתך ומבית אבך” פשוט כפשוטו, ללא שום פסטלאל; הם מתמללים (”וואלנגרען זיך”) שם ללא עיתונים ומיץ (”זיטוס”)

[כפי שנהי' כאן ה”מנהג” ב”שפיץ דשפיץ” הוא יושב בברוקלין, קורא עיתונים ושנתה מיץ בכל יום, והוא אינו מסוגל לחיות ללא זה כיין שאצלו זה ענין הכרחי, ומבלעדי זה הוא אינו יכול לעמוד להתפלל, ולצאר”כ שבלל זה הוא אינו יכול לערוך התבוננות קודם הפתלה...]

– בקרום ממש יבוא משויה, ואזי הם (השלוחים) יהיו הראשונים שילכו לקבל פני משויה, ו”צערנים פני זקנים לביני” – הם יסתבו אתם את כל האחרים...

ב. כאשר משויה יבוא הוא לא ידע משום קוניצים, אלא יתבע – ”אלה פקודי המשיב?” תרשום לי על פתק: כמה חסידיים עשית שיהיו חסידיים של הדב”... על כמה יהודים פעלת שילמדו חת”ת?... על כמה יהודים פעלת שיבואו לומר את כל התהילים בשבת מברכי”ם!!!... מילא מה שהיא ביצמו אינו רוצה, אבל הצרה היא שהיא גם לא רוצה שהשני יבוא! ואפי' כשהיא כן רוצה שהשני יבוא, אזי היא אומר שזה לא לכבודו לילך לדבר עם השני ולפעול עליו, הרי זה ”אינו לפי כבוד”...

ע”כ אומרים לי, שדוקא כשעומדים בביטול ניתן לפעול על השני, וכפי שהרחיב מנאר בנוגע ל”כלי מלא אינו מחזיק”, שכאשר הוא בבחי' ”מלא”, מציאות בפני-עצמו, אזי ”אינו מחזיק” – אין ביכולתו גם לפעול על השני, היות שהוא בבחי' מציאות אין הוא יכול להתחבר עם השני (כדי לפעול עליו).

טוען הוא: כיצד אני יכול לבוא לומר תהילים כאשר זה שייך לילדים קטנים, הרי זה לא מתאים ל? אומרים לי: אדרבה, אתה זקוק לעיני הביטול, ודוקא עי”ז תוכל לפעול בשני.

ממשלה שתוותר על ירושלים לא תתקיים אף יום

בקשר עם המצב לאחרונה באר”ק, ובמיוחד עם הידוש הדיבורים על מסירת שטחים בירושלים לשונאי ישראל היל”ת, אנו מביאים בזאת קטע נדיר ומיוחד מיוחדת של מר הלל זיידמן (שהי' עתונאי יהודי בכיר) אצל כ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א – תחילת חודש כסלו ה’תשכ”ח –

יחודת זו לא נדפסה עדיין, ולרגל גלין ה-300 אנו מפרסמים אותה לראשונה

מר הלל זיידמן: הנשיא שי”ד אמר לי: אני מבין שכולם שואלים מדוע הרבי אינו בא ארצה. אני אינני שואל (אמר שי”ד והסיק): אינני משיא עצות לרבי, במיוחד מיום שנכנסתי לשלטון. אבל דבר אחד אני כן מבקש, שהרבי יואיל לצוות על מספר חסידיי ואנשי מעשה, שיעלו לירושלים העתיקה על מנת לשקם מחדש את שכונת תב”ד, מיסודו של ה”צמח צדק” ז”ל. מר משה סגל כבר השתקע שם. המרכז מטעם הממשלה לעיניי ירושלים העתיקה קבל תרואות להעניק כל עזרה למטרה זו. יבוא אנשי מסחר, תעשיי ומלאכה, בכדי שהישוב בשכונה רהי’ נושא (אא) עצמו. פוסקים שאסור לעזוב את שטחי ארץ ישראל, אבל הם עדיין אינם שלנו – כל זמן שיהודים אינם מוישבים בהם.

כ”ק אדמו”ר שליט”א: אנו מוכנים לזה, ואף מונה כסף למטרה זו. גם מקוה אני שיימצאו אנשים להגשמתה. אולם, גורלה של ירושלים העתיקה עדיין מונח בספק. מחפשים איזו נוסחה שלפני’ הרובע העתיק ישאר ערבי. מובן, שאין בכוחה של שום ממשלה לוותר על ירושלים, כי לא תתקיים במקרה זה אף יום, אבל מחפשים נוסחה שלפני’ ירושלים העתיקה תשאר בשלטונה של ישראל ”לפנים”, בעוד שלמעשה ישאר ה”סטאטוס קוו”, ולא יהי מקום לישוב יהודי שם. אם הי’ ללייבוואויטש חרבה כסף היינו מסתכנים, אבל אין לנו, ואיד אפשר להשקיע כספים על ספק.

אשר לבית כנסת תב”ד בעיר העתיקה – עשינו לשיקומו ושיפוצו כדון (כאן סיפר לי חברי בסיפק רב אודות ביקורו של שי”ד בבית כנסת זה למחרת יום הולדתו), אבל שכונה שאני.

מר הלל זיידמן: מדוע מחפשים בישראל נוסחה?

כ”ק אדמו”ר שליט”א: משום שוואונגנטון מפעילה לחץ, וכמו”ב אי-אפשר להתעלם ממנו, והרי לא אדרוש ממך אשכול שיתקוטט עם וואונגנטון בגלל שכונת תב”ד. אף אם הי’ שואל בעצתי לא הייתי מייניען לו נוכח החלות באמריקה מבחינה בטחונית

קריאת שמו של משיח צדקנו,

תפעל שמשיח יבוא בפועל ממש

ויהי' והוא העיקר - שקריאת השם "צמח" שמו של משיח צדקנו, תפיל שמשיח יבוא בפועל ממש.

ובפטרות - שע"י הקריאה והצעה דרשם "צמח", ומתוך כוונה שע"י הקריאה בשמו בדאי יענה **לקוראיו** [במכ"ש רק"ו מהפעולה דקריאת שם אצל נשמה בנף, "בהיות הצדק חי על פני האדמה . בתוך כלי ולבוש . . בבחי' מקום גשמי", שישנם הגבלות במדת הגילוי וההתפשטות כו', ועלולים לבאת משיח צדקנו הגבלות אלו] - ונאכרי' ביאת משיח צדקנו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה גיפ: **צמח צמח צמח** יבוא משיח צדקנו תיכף ומיד ממש! (משוחזר ל"ג ה' דחמיס' החמש')

משיח צדקנו יתגלה כאן, בד'

אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר

בפטרות - שתיכף ומיד יבוא משיח צדקנו ויתגלה כאן, בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהם הי' במשך עשר שנים האחרונות בחי"ם היותו בלמלא דין, בהם התפלל ולמד, ובהם הכריז "לאלתר לגאולה".

וכן תהי' לנו - "לאלתר" ממש, ונפרט שמאז ההכרזה "לאלתר לגאולה" הלפני כפר עשיריות שנים, ומאז, נחוסף ריבוי עצום בעניני התנועה, חרי בדאי שכבר הגיע הזמן לגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, לאחר ממש, תיכף ומיד ממש.

(משוחזר ש"פ האורן, ג"ח חש"ד החמש'ט)

במהרה במינינו, למטה מעשרה ספחים, ובאופן דייעלה הפרץ לפנינו", והולכים ביחד עם משיח צדקנו לארצנו הקדושה.

(משוחזר ל"ג כ"ט אג"ת, החמש'ט)

מנחם שמו, וגם מענדל

ידוע מרז"ל אשר משיח - מנחם שמו, וגם מענדל, בגמטריא "צדק" [כידוע בנוגע שמו של אדמו"ר ה"צמח צדק" - גמטריא דשמו י"מנחם מענדל"], ש"צדק" (וגם "צמח") הוא שמו של משיח.

(משוחזר ש"פ חסידות החמש"ו - חמ"ת, חמ"ג מאד"ח)

שמו של משיח צדקנו וכינוי השם

. . . אולי יש להתנגד להזכיר רבותינו נשיאינו בשמם בהתועדות דראש השנה, או בהתועדות שהיא בהמשך דראש השנה . . . תצמח צדק - מנחם מענדל, שמו של משיח צדקנו וכינוי השם.

(משוחזר ש"פ האורן, שבת סוכה ה'חמש"א

- חמ"ת, חמ"ג מאד"ח)

כל הפירושים שב'ממש"

. . . כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שבימידי' [כולל גם חר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבשע"ט) ז"ד (מלכא משיחא)]⁴⁴, וכל הפירושים שבי"ממש", ולכל לראש מיד ממש **כפשוטו**, במש ממש ממש.

148) ובפטרות יחת בנוגע לדורנו זה - שבר"ת די"מ"ו נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ואה סה"ש תשי"ב הי"א ע' 66-65,2) ועל סדר הקריבה אליו - משיח מנחם שמו, יוסף יצחק, זבינר ושמו הישני של כ"ק אדמו"ר. (משוחזר ש"פ משפחת החמש"ו - חמ"ת)

וכמ"ש בפר"א עה"פ "זיודע יצחק כו" - וכי יצחק אבינו דמו זדע חי"ז והרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, זאת-אומרת ש"זיודע יצחק" הי' גם כפשוטו, ואם-כן, אם יצחק אבינו מסר את עצמו והתעסק עם ענינים גשמיים, עאכ"ל שגם הוא יכול. ועי"ז יצחק הגיע לי"בכחה הוי", עד ל"מאה שערים", עם כל הפירושים שבזה, ללא הבט ע"כ שרי' זה בארץ ההיא ובשנה ההיא, ארץ קשה ומדינה קשה וכו'.

הם יביאו את המשיח

ג. כתוב שלעתיד-לבוא יצאמו "ליצחק כי אתה אבינו" - מודוע כיון שתעבודה תובעת שייסוקו ויתמסרו גם לענינים די"זיודע כו", כדי לפעול עם השני; והגם שחת"ת הוא ענין לי"מגורס", הן בגולה והן בחסידות הוא ענין של גורסא, מכל-מקום, חרי חרבי עסק בזה בלח"ט ("וצקאכט אין דעם"), וא"כ עליו לעשות זאת.

אמנם הם (הת' השלוחים) נסעו בלי חכמות כדי להפיץ את המעיונות, ולא עשו רעיו מעצמם מכך שזוה ענין דמסירות נפש וכו', כפי שנהי' כאן חסד שכל דבר שעושים הוא ענין של מסירות נפש, הוא עושה לשני טובה וכו'.

אין-הכי-נמי, הענין הוא אכן מס'ג, ועי"ד האמורה של חרבי אודות מה שכתוב "כל ישראל בני מלכים" (ופעם אפי' כתוב "כל ישראל מלכים הם"), שאצל מלך כל תנועה קלה שהוא עושה חרי היא נוגעת ביותר כו', ועי"ד כשיהודי עושה אפי' תנועה קלה חרי-זה דבר עצום. אלא שכל זה טוב עבור מלאך מיכאל (כדי שיהי' מליץ טוב), שאמנם יהיו לו ש"י עולמות, עד אפי' תר"ז עולמות; אבל לפועל צרכים שרי', ד"אבאטור" [= עבודת], וכדי שרי' "ד"אבאטור" זקוקים ל"ד"אבאטור וידיאין" [= לראות את העבודת].

ודוקא עי"ז שישנו ה"יפקד מושב"ק", איז יכול להיות ה"זנפקדת" אצל הקב"ה, ועד כסיום ההפטרות (דמחר חודש) "עד דוד הגדול", שהוא נהי' חשוב אצל מל"ה הקב"ה, ו(מלה דבדי עי"ז) עבדי הנביאים, ומשפסקה הנבואה חרי-זה עי"ז רבותינו נשיאינו, עד לרב.

ד. אלו שנסעו עדיין לא הגיעו לגיל עשרים שנה, והגם שראו את הרבי רק בקטנותם קודם שהגיעו להבנה והשגה, ולא זכו שישקיעו בהם ריבוי כחות, אעפ"כ הם נסעו בשמחה וטוב לבב, ללא שום פשט'ל'ץ.

על-ידם תתמלא הכוונה העליונה די"פוצו מעינותך חוצה", והם יביאו את המשיח. ובמילא, הגם שאזוניהם הגשמיות אינם שומעים זאת, אבל אצל יהודים גם כשנמצאים רחוק בגשמיות הברכה במשכת למקבל - איז שתהי' להם הצלחה מופלגה ללא שום מדידות והגבלות, ובעיקר בענין שלשמו הם נסעו, לייסד בית גדול בתורה, הן בגולה והן בחסידות, וגם בית גדול בתפלה, כפי שהמגרא אומר במס' מגילה, בעבודת התפילה (שדוקא עי"ז התנועה"צ הם כפי הדורש), ושיקויים אצלם ה"זפרצת נמה וקדמה וצפונה ונבנה", עד ל"צחלה בלי מצרים".

(חמ"ג חפשי משיח ש"פ פקודי', מבה"ח אד שני ה'חמש"ו - ז' - בלתי חמוג)

הרמב"ם זועק לכל יהודי בכל רגע ורגע

הגהתו: "ועד הנחות המתמימים". הרגום: מערכת "ידי המלך"

. . . ההגבלות ד"אין בנין בית המקדש בלילה" ואין בנין בהמ"ק דזחה שבת ויו"ט – אגס, כיון שכל הגבלות אלו הם דזוקא שבטנים בירי אדם, אבל "מקדש המעיד שאנו מצפין בנין ומשוכלל הוא גילה ויבוא משמים", ועד"ז ההגבלה דטומאת כהנים איננה, כמבי' בפוסקים.

וכמוכן גם מהגמרא ופס"ד הרמב"ם "צריך כל אדם שיראה עצמו – לעולם – כל השנה כולה כאילו חציו זכאי כו', וכן כל העולם חציו זכאי כו', עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לפי זכות וגרם לו ולתם תשועה והצלה" – מחלשון "לעולם", "כל השנה כולה" מובן, שזה יכול להיות בכל זמן ממש, ביום ובלילה, בשבת וביו"ט, כולל ברגע זה ממש ביום השבת (ללא הכנס על ההגבלות לכאורה של תחומין, וטירחא – אע"פ ששבת ענינה עונג), עאכ"כ שבשבת עצמו – עתה הזמן של ריעור דרעוקין!

ומה שישנה השאלה: הרי כבר דובר כו"כ פעמים אודות זה שיוכלים וצרכנים להביא את משיח "צא", ואודות החוספה בהתעסקות במבצעים ובכל התר"ג מצות וכו', ולשם מה צרכנים שוב לייגע יהודים ("מאטערן אדז") ולא לתת להם לישון, ע"י עשיית התנועדות נוספת ושוב לדבר ע"ז, הרי אלו ענינים שכל אחד מבין לבד?

– אלא שזוהי "שאלה" על הרמב"ם: הומב"ם הוא זה שזועק לכל יהודי – בתור המלך לדורות – פעם אחת ועוד פעם ושוב פעם: הסתכל ותראה – בכל רגע ורגע ("לעולם", "כל השנה כולה") אתה יכול להכריע את עצמך ואת כל העולם ולהביא תשועה והצלה עבורך ועבור כל העולם!

ובלשון הרמב"ם: "צריך כל אדם שיראה עצמו – לעולם – כל השנה כולה כאילו חציו זכאי כו', וכן כל העולם כאילו חציו זכאי כו', עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לפי זכות וגרם לו ולתם תשועה והצלה".

"כל אדם", שזה כולל את כל בני ישראל ממש, הן אנשים והן נשים (כשהחמב"ם כותב "אדם" בספר החלכות שלו הנוונה היא גם לאשה), הן טף, הן בני "בנערני" ובין "בזקני", בין "בבני" ובין "בבנותיו", ואדבה – "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורך להשבות אויב ומתנשם" – ביבלתו **בכל רגע ורגע** ("לעולם", "כל השנה כולה") להכריע את עצמו וגם את כל העולם כולו ולהביא לשם תשועה והצלה!

ואע"פ שאומרים זאת לאדם פעם אחת – כותב הרמב"ם ש"כל השנה כולה" – "לעולם", זאת אומרת, בכל רגע ורגע האדם צריך להסתכל ע"ז ככה. ולכן, אפילו אם אומרים לו זאת פעם אחת ברגע אחד, זועק לו את זה הרמב"ם שוב פעם ברגע שלאח"ז, ועוד פעם בכל רגע ורגע במשך כל השנה כולה!

והעיקר הוא, שאכן האדם יכול בכל רגע ורגע להביא ("ארפאברענגען") תשועה והצלה לעצמו ולכל העולם כולו, וכאמור לעיל – ביום או בלילה, בשבת וביו"ט.
(מס'ת"ש"פ פמ"ד, פ' שקלים ה'תשד"ט – בלתי מוגה)

משיח – מנחם שמו

השם והתואר דמשיח צדקני

ויש להוסיף ולקשר את הענין דביאת משיח צדקני עם יום הולדתו של הצי"ע:

נוסף על האמור לעיל ע"י השייכות דכל צדיק לגאולה, ובפרט ששמו כפול, ותורתו כפולה, מצד השייכות ד"יפכל" לגאולה – חר"ק, השם שבו נקרא בעל יום ההולדת הוא "צמח צדק". . . שזהו השם והתואר **דמשיח צדקני**.

(משיח ע"ב דאי"תת"ה ה'תשס"ז)

"מנחם שמו" – כפי שזוהתם בד"כ

כאמור לעיל שהמשכת הברכה דכתיבה והתימה טובה היא בנוגע לכל עניני בניי, ועד לברכה העיקרית – ביאת משיח צדקני בקרוב ממש.

וענין זה קשור גם עם הצי"ע – כמובן ממור"ל שמשו"י "מנחם שמו", ושם זה הוא שמו הראשון של הצי"ע.

[וכידוע שברוב ההתייגות שלו ה"י חותם את שמו הראשון בלבד. לפעמים ה"י אמנם חותם את ב' השמות (ובנוגע לשמו השני – לפעמים עם יי"ד, ולפעמים בלי יי"ד), אבל ברוב הפעמים ה"י חותם את שמו הראשון בלבד].

והשם "מנחם" הוא בגימטריא "צמח"י, דקאי על משיח צדקני – יבוא בקרוב ממש.

יתגלה ש"הוא המשיח"

. . . ואח"כ יהיי הייזתן עוז למלכ"י, שזרו הענין דיצח מלכות ה', ש"המציא ומולד במלכות" הוא מעיקרי עניני המלך, אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם בעניני מלכותם שיש להל, ורק אח"כ יתחיל הייזתן קודם משיח"י – כפי שפירשי התי"ד מפרשים – שיתגלה שיהוא המשיח"י.

. . . שאזי מתחלת כבר הגאולה הפרטית – כפי שאומר באגה"ק – של כאר"א בעבודתו, ובגאולה כפשוטו, של כמה וכמה הנמצאים לעת עתה במצור ובשבי, ושחם יצאו משם בחסד וברחמים ובשמחה ובטוב הנראה והגולה בעגלא קדין, וזו תהיי התחלה קרובה למנה קרובה, וסלילת חדר, דוד המלך – הדרד – בלשון המפרא, דוד רחב, שזה יפתח שהמון קהל גדול יבואו הנה בקרוב ממש, עי"ז שתהיי הגאולה הפרטית המון של עשירות ומאות ואלפים ורבבות מישראל, וזה יסליל את הדרד לגאולה האמיתית והשלמה של בני ישראל בכל מושבותיהם, עי"ז משיח צדקני, ישאל בכל מושבותיהם, שהוא המשיח, יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

(תמוג' תפ"ש תשי"ח ו' תשרי ה'תשכ"ז)

נשיא הדור משיח צדקני

. . . ובקרוב ממש כולם, בתוככי כלל ישראל, יעלו לארצנו הקודשית, "קוממיות" ומלכם בראשם, שזוהו נשיא הדור משיח צדקני, בקרוב ממש לחיים, לחיים.

(משיח פורים ה'תש"כ - ע"פ סו"ס התמטת)

"ידי אדוננו מורנו ורבינו מצד המשיח לעולם ועדין"

(הכריז ז' עורך הריב באופן ד"שיימה בפיהם" במשך למעלה מ-14 חודשים ברציפות, עשרות ומאות פעמים, לענין כל קהל החסידים)

כפי שכתוב בספרים שבכל דור דור ישנו א מורע יהודה שהוא ראוי להיות "משיחא", ובדורנו נשיא דורנו י"ק מייח אדמו"ר, ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות י"ק מייח אדמו"ר יש כבר גם י"ב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמעו".

(משחת שי"פ וצא ותנוצ - מנהג, תמוג ומאדח)

הוא פסק על עצמו

"רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשח (גואל) של ישראל (שבדור⁵³, כמו משה רבנו (הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון", כדוע שבכל דור ישנו י"א הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"ו, ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש במרא בנוע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב⁵⁴ אי מן חייה הוא כנון רבינו הקדוש?", "אם משיח מאותו שחיין עכשיו דלאי היינו רבינו הקדוש?", הנשיא שבדור.

53) לחיור, שבפני"א מנישאל יש ניצוץ משיח בחי החידה, ניצוץ מנחי החידה הכללת שהיא נשמת משיח. וכיון שיהישיא הוא הפלי, שכולל כל הניצויות דמשיח שבפני"א מנישאל, בחי החידה הפולטית, נמצא, שנשמתו היא בחי החידה הכללית, נשמתו של משיח, ולכן הוא המשיח שבדור.

57) רבינו שבבבל, שהוא כמו רבינו הקדוש בארץ ישראל. - וצפי"ז י"ל שבדברי רב היינו רבינו הקדוש" ספק גם בנוגע לצפונ* שהיהינו רבינו שבבבל".

(ע"ד הפרודש בשיון חמטנה (אבות רפי") ד"ר וחסבר" (דו ואחרי חסבר) - ניפ דבר חמטנה (סס חס"ז) ש"פופינו חטו חמטנה ושלא חמטנה" לשאחרי הארץ שפוסק חמטנה דיו של חברת, ופוסק ד"ר צנצנא שאז חמטנה, כיון שחסי"פ יד"ר, זה חמטי"ם "חטבר" בתנו קמצב הוא ויארז קצ"ש דוד ני 283 ושי"ז).

(תמוג קונוס"ס "ברת רב"ו רבינו שבבבל" סי"ח)

ובאם אז זה הי דבר הפשוט (כפי שהרבי אמר כשיספר את המעשה שזה דרישת- שלום מלפני מאה שבעים וחמש שנה), עאכ"ו י"ב **נעת** שבדואי זהו דבר הפשוט וכ"ו.

כאשר הרב פירסם את הקול-קורא"י, שאחרת "לאלתר לחשובה לאלתר לגאולה", הפיצו אז החסידים את הקול-קורא"י, והסיפו שזה "הוא הוא..." הגיע מישוה בטענה אל אחד מה"גוטע אדון" מפולין וטען: היתכנו! איד מרשים לחסידים לפרסם את הקול-קורא"י, ועוד עם הוספה כזאת? ענה לו הי"גוטער איד": הבה נתבונן, אנו חרי מאנמיים בכל יום שבוא - ישנם כאלו שאומרים את הי"אני מאמני", וישנם כאלו שיצאגים לדי-חובה במחשבה בלבד - וא"כ חרי משיח נמצא כבר, איז כאשר הנך יודע בעצמד שאינך המשיח, ואני יודע הנך בעצמא שאינני המשיח, ומישוה חרי צריך להיות - אז מה איכפת לך שיהו הוא (יוצא"ס ארס דיר אז דא"ס איז ער"א?!

וכמיו"י בהי"ל: רבי ישנו, שהרי כד נאמר בזרז ובמדור' הנ"ל, והרי אין בניו לתלות אי"ץ, איז כאשר עולה השאלה: "ולוער איז ווער"ץ, חרי התשובה המשוטה היא: "דער איז דער"י [= הוא הוא:] - מקודם היי תבעישי"ס, אחי"כ המגיד, אדמו"ר הזקן וכ"ו עד ל"כ"ק מייח אדמו"ר.

(תמוג חפשי תמוג שי"פ ושא היחסי"א)

משיח צדקנו שבדורנו

הזרז היחיד שחסר הוא - שיחודי יפקח את עיניו לביעי, וילאח איז חפל ככל מוכן לגאולה! יש כבר את הי"שולחן ערוך⁵⁵, יש כבר את הלויחן ושר-הבר ויין המישומר, ויהודים כבר וישבים סביב השולחן - "ישולחן אביהם" (מלך מלכ המלמכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו

הרמז שבמספר 300

... ור"ז בננו לענין הצדקה (ענינו של "ערב", נדרבות לב) - "כפר לצדקה", מלשון כפרה. שיע"ז מתבטלים כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד שמתהפכים לטוב, ועוד ועיקר - "אדולה צדקה שמקובלת את הגאולה", ביטול הללות, ועד להפיכתו לגאולה, שים הללות שגומשל לים סוער, "נחשול שבים"137 (און וויפל איז א שיעור דערצי"ז?...), מתהפך לים הגאולה - "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

137) והנהגה מזה (בזמן הלכות) נלשית ע"י התומ"צ (ראה אבות פ"ד מל"א. סוטה כא, א) ובמיוחד ע"י הצדקה (כללות כל המצוות) - כמורמו ב"כפר לצדקה", ש"כפר" בגמטריא שלש מאות, ורומז על "ש"לש מאות אמה* אורד התבה"*** (נח, ו, טו), שעל ידה הילנה ההנהגה דנה מפני מי המבול.

* ר"ת "אלקידו מנד תולכ"ס, (קצ"ש ד"א ני ע"ס, ונוד"ך שרומז ענן חמטבת וגי"ר האצ"ף ארופו של עולם, שעי"ז נעשה מיגולה"ז "איד" (ראה ויק"ר ספ"ל ב"קמ"ד"ז בהתעורר קומה ג' ובכ"ס).

** ושאר חודדי", "חמישי"ס אחר דחבה וקשולוישי"ס אחר קומת"ס" - יש צומר, ש"חמישי"ס רומז ענן חמי"ן דייסו (ני"ן ארוב"ס שמתרפת חתי"ן כפופת, כ"ל עמדה 74), ו"שקלישי"ס יום כפי חפס"ח - ענין המאניה, ונמצא.

לא איכפת להם שום "חשבונות" מכיון שרוצים "משיח עכשיו"

כאשר הגישה בכללות העבודה היא באופן דסוף מעשה במחשבה תחלה - איז בדוא התחנתו יש לו כבר את הדרגות שלמעלה ממנה, עד לתכלית השלמות. וכתורת הביעי"ס הידועה שבמקום שמושבתו של אדם **שם הוא נמצא** - כפי שלמדים זאת ממה שכתוב "שרופים עומדים ממעל לו". וכמבואר באחרונים המקור לדבר גם בגמלה דתורה - בדיני עירובין, שכאשר האדם נמצא במקום מסויים והעירוב במקום אחר, איז מכיון שמתשבתו היא במקום העירוב, חרי זה נחשב ששם הוא נמצא.

וזהו גם כללות ה"חטורעם" ש"אנו רוצים משיח עכשיו" - מכיון שיעי"ז **שם הוא נמצא!** ובפשטות: בני" אנים יכולים להמתין עוד, ורוצים שמישיח יבוא **"עכשיו"** - לא איכפת להם כל ה"חשבונות" שהיום שבת, ואליה לא בא מאתמול כ"ו (ראה עירובין מג, ב), וזאת - לא מפני שאנים יודעים אודת מאמרי חז"ל הנ"ל - **בדואי** יודעים זאת, אלא שלא איכפת להם כל "חשבונות" אלו, מכיון שרוצים "משיח עכשיו"

ולע"ז זכרים בקרוב ממש לבימות משיח צדקנו בפועל ממש, שאז יקויים העירוד "קהל גדול ישורו תרה", "בנערינו ובנקינו בנינו ובנחתנו".

ומכיון שבמקום שמושבתו של אדם שם הוא נמצא - מובן, שעירוד לפני הגאולה ישנה כבר המציאות ד"קהל גדול", וכמדודש בכתוב להיות בני ישראל "קהל גדול" חרי זה עוד לפני ש"ישורו תרה" (לפני הגאולה), מכיון שעצם ה**יציאה** מגלות והשיבה אל הגאולה היא באופן ד"קהל גדול".

זהותו של המשילח בדורות

פעמים רבות נשאלים אני: האם הרבי אמר על עצמו שהוא משילח

מסתבר, שלמרות התשובה הפשוטה, קורה לא פעם ש”ההיחייצוק מתבלבלין על-אף ענינות (ואולי מאות) הפעמים, שבהם אמר הרבי הן במפורש והן ברמז אשר נשאל הדור הוא המשילח שבדור ושמשיח”מנחם (גם מענדל)“ שמו וכו’, אלפי”כ ולמרות הפלא שבדבר, עדיין ישנם אי-אלי שענין זה אינו מונח אצלם בפשטות

והנה, אמר הרבי (בלק”ש ח”ז ע’ 273): ”ישנם הפועלים שלא כל מודה סביל דא לקבל ענין הנגיל – שלכ”אויא מאור הארת המשיח, ואדרבה, עיי שמיעת ענין כזה יתבלבל וכו’. אמנם באמת אינו כן, כי כבר נשתנה המצב, וכבר בא הזמן שגם היחייצוק יכל לקבל ענין זה, ורק צריכים להסיר הפחדים אצל אלו שצריכים לתבא ענין זה לה”חייצוק, וכשאמר את הענין בפשוטות (כלי שום פקפוק) – עיי שידוקן האמנה שלהם עצמם – יתקבלו הדברים אצל השומעים, ופעלו פעולתם”.

לכן, כדי לחזק את האמונה ברבי – מלך המנונה ברחבי – מלך המנונה בכל התקופ”ק ליקטנו בואת מסי קטעים משיחותיו של הרבי מה”מ אודות סימני הרמזים על המשיח ועל התגשמותם כמלך המשיח בדורנו – כ”כ אדמו”ר שלישי”א

מלכד השיחות שצייין בהם ”מונה”, רוב הקטעים הם עיי”פ השימות השמועים בלכד שיחסו של בעל ההלולה הוא למחרתל מפרגא המנוחם לשבט יהודה ומלכות בית דוד].[[]

(קטגו תמוכין תצד משיחת ש”פ עקב ה”חש”ס)

הרבי”ם מייחסים לבית דוד

ועאכ”כ לאחר שיטנו כבר הורינו דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, כולל דרבי אלעזר בן עזרי, במנו, והרמזים במנו, וכל צדיקי ישראל בכל הדורות, עד בדורות האחרונים – העבודה דרבותינו נשיאנו המיוחסים לבית דוד משבט יהודה,

”הרי זה משיח”

הוא משיח בדורנו

... כל אחד שנוכח בדור זה נולד שליח של משיח הדור, נשיא דורנו, שהוא הנשיא דכל אגפי הדור. לאחמ”כ על השליח לוצל את עשר כחותיו בקב שקו במילוי שלחותו בפועל.

וכאשר השליח מוצל את עשר כחותיו, מתגלה הענין ד”מש”ח” (הנגמטוריא של ”שליח” ועוד עשר כחות). מתגלה איד שהוא בדומה למשלח (י”מ) אתם בני ברית כ”י) עד שהוא נעשה דבר אחד עם המשלח (שלוחו של אדם כמותו) – נשיא דורנו, שהוא **משיח**, עם כל הפירושים שבמשיח: א) מלשון משיח (ב נבחר, ג) מנהיג ודועה ישראל; עד שמשיח הוא הפירוש הפשוט בשיח, ולא תהי” ל שום תלעומת (”אד ועל קיין פארואבל ניט האב”י) אם יפישו שגשיא דורנו הוא משיח צדקנו כפשוטו, כיון שזוהי אכן המציאות – שגשיא דורנו ה” משיח בדורו והוא משיח בדורנו.

(תמוגו תפשי משיחת ל”ל שמוח”ד ה”חש”ס)

החסידים הוספו שזה ”הוא הוא”...

מובא בזהר, ש”איתפטרותא דמשה בכל דרא דרא”, וכפי שהוא בכל הענינים – גם זה ישנו בנבלי. מובא במדרש ”אין לך דור שאין בו משה וכהאבות”, והרי זהו דבר הפשוט אצל כל היהודים המאמינים בדבר ח””ל – שכן הוא, רק השאלה היא ויוער איז ווער”] = מי הוא מלך, והרי זהו דבר הפשוט שבדורו של הבעשי”ט זה ה”י הבעשי”ט, ואח”כ המגיד, אדמ”ר חזקו וכו’ עד שבדורנו זה הרבי הוא כ”כ מ”י אדמ”ר.

”ובנה מקדש במקומו”

”במקומו” של משיח בזמן הגלות

ואלי יש לומר, שמרמזו בלשון הרמזים (בהלכות מלך המשיח) ”ובנה מקדש במקומו” – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא **במקומו** ולאיד, למה אינו מפרש המקום, ”ובנה מקדש **בילוועלים**” – ש”במקומו” רמז גם על מקומו של מלך המשיח באמן הגלות (**לפני** ש”הה”ר זה משיח בדאג”י, היינו, שבהיותו **בגלות** נשעם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני” ושבכנה עמהו מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא ענין ודומת המקדש שביורשלים³⁸ (כמו ”ב בנישאתא דרף ויתבי”, ”שנסע מקדש וישב כ”ס”ג, בתור הכנה למקדש העתידי, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב ועם הקב”ה ובי”י) לירושלים.

38) ואלי יש לומר, שמי”ש במדרש (ר”ש) ישע”י, רמז תצט) ש”בישיה שמל המשיח בא **עומד על גג בית המקדש** והוא משמיע להם לירשאל ואומר ענינים הנעי זמן גאולתכם”, קאי על גג בית המקדש **דמקדש מעט** שבתוך לארץ* שהוא במקום המקדש בירושלים (שיסעי מקדש וישב שם”ג, כ, לאחר שמקדש העתידי יתגלה ויבד למטה לא ח”י צורך להשמיע לירשאל ”הנעי זמן גאולתכם”.

* ונפ”ד יומקו הדדק יעמוד על גג בית המקדש” – שגמות. . . לא תמקדש” (תוב”ס הל’ ב”רמ”ז פ”9 ח”ז) שרדו על חו”ל במדד דקדושתא”.

(תמוגו קונוס”ס ”בית רבינו שטוב” – סוף ח”ז)

כבר טענו לאחר מלכי החלפת עבודת השליחות בהצפת התורה והיהדות והפצת המענינות חוצה, וטענו לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר **סיימו** את השליחות (כהודעת נשתי דורנו ה”ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלמה – פרץ לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

המשיח היחיד שבדורנו

הוא: על-פי הודיע ש”בכך דור דור נולד אף מצרע יהדה שהוא ראוי להיות משיח לישראל”, ”אף הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי”ת וישלחו כ”י”, ועל-פי הודעת כ”י מ”ח אדמו”ר נשא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, והמשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – ביד תשר”י, השליחות של כ”י מ”ח אדמו”ר. ומה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, כדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות.

(משיחת ש”ש ח”י שדה מבר”ח כסדר הדתנו”ג - חמג, חמגו מתאד”ח)

”הסכמה וברכה” אפרסום זהותו של המשיח

הת לוי העציל וישעי, מהו כתב לרבי שהם עומדים לנסוע לשליחות לעיר פטרבורג, רוס”י, בכדי לפרסם לכל העיר על ביאת המשיח, ”זהות המשיח”, ולהכין את אנשי העיר לקראתו – והוספו שהם מבקשים ”מכ”י אד”ש מה”מ **הסכמה וברכה**”. בעת שהמצייר קרא את לפני נענע הרבי בראשו ח”י, **לחובב**, על כל פרט ופרט שהוקרא לפניו.

(חודש שבט ה”תשי”ג – מתוך הספר ”הוא נאמני” ע” 47)

”הוגה בתורה כו”

כשילדה קטנה מודליקה נש”ק, זה נתן כח לנצח את מלחמת ה’

התחלת כל הסיפורים הוא:

משיח יהי בשר דום, מבית דוד, אשר יהי תחילה **”הוגה בתורה . כדוד אבינו”**, הוא ילמד תורה כמו ”בטלגישער אד”י, כמו דוד המלך שלמד תורה ושלה את יואב בן צרוי – שר הצבא – למלחמה. דלמאורה צר”ד להבין: הרי דוד היה מלך, אם כן היה עליו לשבת ב”מפקדה הראשית” (י”חד”א-קווארטריש” כמו שקוראים לזה כאן, ולעשות תוכנות וכו’ אף על פי כן, במה היה דוד עוסק כאשר יואב יצא למלחמה – בלמוד התורה, ”לטהר” אתה לבגדי” (ברכות ד, א), שכאשר הגיעה יהודה עניי לשאל האם היא טהורה לבעלה, הוא עוב את כל ענייניו והסתכל בספרים וכו’, כדי לפסוק הלכה האם היא טהורה לבעלה או לא.

אני”ש שישנו גם הרמז ב”ליטהר” אשר לבעלה” – שקאי על לטהר נכסת-ישראל להקדיש – בכל אופן ישנו גם הפירוש **כפשוטו**, שכאשר הגיעה אשה לשאל שאלה הוא עסק בה בעצמו. לכאורה ה”י בכולתו לשלח אותה לרב, לדין, לבחור שזה עתה קיבל סמיכה, אעפ”כ הוא עצמו עסק בה – כזה דבר יקר לתת למישהו אחר חס ושלוש; הוא הוציא לעשות זאת בעצמו – ”לטהר” אתה לבעלה” – אשר עני”י ”ונקתה ונתנה רוע” ודווקא עני”י זה מניעים גם לפירוש הפנימי ב”לטהר” אתה לבעלה”.

ועני”ש שדוד עסק בלימוד התורה, ובאופן של ”לטהר” אתה לבעלה” (ולא בכדי לחדש

כולל העבודה דכ”י מ”ח אדמו”ר במשך השבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין (ת”פ-ת”ש”י) –

הרי **במל-שכן ועל והומל** בדורנו זה ובזמנו זה, לאחר שכבר סיימו הכל (כני”ל), יש לנו ההבטחה גמורה בתורה, שבטח יהיה ”נתוכב” יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חייד . להביא לימות המשיח”.

ובפשוטו - שלא יזקוקים להפסק ח”ו בין ”כל ימי חייד” ו”ימות המשיח” (כמו שהיה אצל בני”י בכל הדורות **שלפני** דורנו זה), אלא ”כל ימי חייד” דכל אחד מבני”י, חייו הגשמיים כנשמה בגוף, בלי הפסק, מכיון (גם) ”ימות המשיח” בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תכף ומיד ממש ברגע זה ומקום זה (אפילו גם כשהו במצב דלילה, ”רובאים מצרומה”), כך שהרגע האחרון דהגלות והתקודה האחרונה דהגלות נגשים הרגע הראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומי”מי חייד” בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח”ו (גם אם הוא כבר מובנה יותר משבעים שנה וכו’), ועובר כל יהודי מיד - בתכלית השלימות, ”ראובן ושבעון נתתיו ראובן ושבעון סלקיו”, בהמשך ד”כל ימי חייד” בימות המשיח, וחיים וצני”ים שהיו אז.

(משיחת ש”ש חמגו מתאד”ח)

הרי הרבי הוא מבית דוד

”דער רב, וואס ער איז דאך פון בית דוד...”

(תי”פ סו”ט חמגו מתאד”ח ד”ה ”באר” גנ”ו ה”חש”א)

דגאולה.

הסדר ברמבי"ם הרי גם מדייק, כפי שכמה מפרשים מביאים ראיות לכך, ובמילא מובן שהדבר הראשון שצריך להיות הוא "הונה בתורה" – הוא לא ראה זה שיקבל אובע עשרה אלף קילות, אלא הוא יהי "הונה בתורה", וה לא מספיק שהוא ירשם לחוג כתיב"ד...!

ואח"כ יכולים להיות כל שאר הענינים שהרמב"ם ממשיד שם (תדגום תפשי משיחת שיט בראשית ה'תשל"א)

יונוף כל ישראל

ה"יונוף" מתקיים ל"ק אדמו"ד מלך המשיח

קטע מדברי ל"ק אדמו"ד מלך המשיח של"טי"א בעת ה"יחידות" של הרה"ח ר' שניגאור-חיים הכהן שלי' גוטניק

יום ועש"ק פ' דברים, ה' מנ"א ה'תשל"ז
ע"פ רשימה פרטית

הרי ש"ח הכהן גוטניק: בראוני לזכר על דבר שמעיק לך, ובטוחתי ששאלה זו הנני שואל בשם כלל ישראל – שהרי גם הרבי וגם כלל ישראל לא היו רוצים לצום בשתעה-באב.

ברמבי"ם (הלי מלכים פ"יא ה"ד) יש פסק-דין בנוגע לסדר של הגאולה. ובעת ה"יחידות" לפני ג' שנים, הכניר כ"ק אדמו"ר שלישי"א את פס"ד הרמב"ם, ושאל אותי שאלה שלא ענית עליי אז, והדבר העיקר על כל במשך כל הזמן, לכן בראוני לתרץ את השאלה האת עכשיו.

בעת ה"יחידות" הנ"ל זכר עי"ד ארץ-

חידושים וכו'...) – ניתן הכה ליוזב לנצח במלחמתו, ועי"ז נאשר ילדה קטנה מדליקה נורת שלבת, זה ניתן את הכה לאותו אחד שלוחם מלחמת ה', שהוא יצא.

(תדגום תפשי משיחת שיט דאה ה'תשל"ד)

מוכרח לומר שמישיח כבר נולד וכבר הוגה בתורה

... ותכרף ומיך במש, מיך לאחרי הגלות,

רקורים אל הגאולה עי"ד שהי בתחלת הגלות, שמיך אחרי שעתה הפרה פעם אי על החורבן, געתה פעם בי שגורל משיען של ישראל, עת, נעשה גם עתה בסוף גלות זה, שמהגלות נכנסים מיד אל הגאולה, כבר לאחרי לידת משיען של ישראל, נעשה לידת ישועות של ישראל.

(97) בפס"ד הרמב"ם (הלי מלכים פ"יא)

שמישיח הוא מלך מביט דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כו'. ומכיון שלפי כל הסימנים כבר הנני זמן הגאולה, מוכרח לומר שמישיח כבר נולד וכבר הוגה בתורה כו'.

(משיחת שיט"ב, ערב תורה ה'תשס"ח - תמה)

לא מספיק שירשם לחוג לתנ"ך...

... הרי כל מילה ברמבי"ם היא מדוייקת, כידוע שבברמבי"ם כל מילה היא מסתור (יירעלדל) והלכה – אזי הוא אומר במישר שמישיח יהי זה שיוציא את בני ישראל מהגלות, וינה את בנת המקדש ויקבץ נדחי ישראל. שמוה הרי מובן שלא שייך שום קיבוץ גלויות אלא עיי משיח צדקנו. יתכן קיבוץ של כמה מישראל בארץ ישראל וכו', אבל זה לא קיבוץ גלויות ולא אתחלתא

שביעות אינן יכולות לבטל לא.

וזה שלפני עשר שנים לא היי כד המצב – כי אז עדיין לא היי ברור שהגיע הזמן שהקב"ה רוצה אשר איי תהיי ביד ישראל, אבל לאחרי שראו שהגיע הזמן שהקב"ה רוצה שהיא תהיי ביד ישראל, אסור לתת אותה לגוי משום "לא תתנס": כשהקב"ה נתן את ירושלים, חבנון, טברון, צפת וכו' לחוים – אסור לתת אותם לגוי!

[באם צריך הוכחה שהרמת יד נגד י"דבר הרי זו הלכה" היא דבר אסור (שבעצם הרי זו מליצה בי"דבר הרי זו הלכה" אמנם בי"הגו"ן זה מכונה "הייבן א האנטי" [הרמת יד], אבל פירוש הדבר בלשון הקודש הוא מליצה בי"דבר הרי זו הלכה"!) – יתבוננו עד היכן זה מתדרד: אותו אחד הרושם גויים בתור יהודים ואומר שהרי הישג דת, הוא גם אומר שתכלית השלמות של ירושלים היא... שיחיו שם יהודים עם גויים בשלום... כשאמר זאת היו בירושלים 65 אלף ערבים ולא יותר מאשר (להדלי) מאה יהודים; ועכשיו כבר ראו איזה צרות היו מאותם ערבים, ועד כמה צריך לשמוח שם וכו'; בזמנו ולאחר מלחמת ששת הימים) הם הרי רצו לצאת משם, ולא נתנו להם לצאת משום י"מה יאמרו הגוים", והבטיחו וגם נתנו להם כסף וכו' כדי שוכלו להסתדר, וכדי שתהיי להם תני בארץ – הי"פ הלאו של "לא תתנס", ולאחר כל זה הוא אומר שזה הישג דתי!]

זה מה שהרמב"ם אומר:

"וילוחם מלחמת ה"
וזה מה שהרמב"ם אומר "וילוחם מלחמת ה", כי לו (למשיח) נוגע מה

"וילוחם מלחמת ה"

– שלוחמת הארץ ו'מיהו יהוה"

משיח הרמבי"ם: "וילוחם מלחמות ה"
כאשר אומרים "מלחמה" סתם הרי הכוונה היא למלחמת הארץ, אך כאן קורא למלחמה זו "מלחמות ה" – וצריך להבין מדוע כאן מדייק לומר "מלחמת ה" (ובפרט שלהלן (בהמשך הפרק) לנגב מלחמת גוג מוגו מזכיר רק "מלחמה" סתם!)

והביאור בה: הדייק כאן הוא "מלחמת ה", כלומר, מלחמה זו אינה בגלל שהיא מעונייני בשטח זה או אחר, אלא מה שנוגע לו הוא "מלחמת ה" – מכיוון שהקב"ה אמר בברית בין הבתרים "ליתעד נתתי את הארץ הזאת", ובאופן של "לחאותי עולמי" זאת אומרת שארץ ישראל לנבולתי מוכרחת להיות אצל היהודים; היות וי"דבר אלקינו יקום לעולם" – כשהקב"ה אמר להחזיר זאת לגוי, משום שהקב"ה אמר שזה שייך ליהודים. אמנם לא יתור מנבולת ארץ ישראל, אך גם לא פחות – ארץ ישראל לנבולתי מוכרחת להיות בלי בני ישראל.

ובאם נתנים זאת לגוי – אזי עורבים בזה על הלאו ד"לא תתנס", שאסור לתת לגוי תני בארץ. איך-הכל-נמי שהיהודי "אל תתנה בגוי קטר", על אחת כמה וכמה לא בגוי גדול, ובנוסף לכך ישנו הענין ד"שליש שבעיות וכי שלא יעלו בחומה" (כתובת קריא א) – אבל לאחרי שארץ ישראל נמצאת כבר ביד ישראל אסור לתת ממנה לגוי משום "לא תתנס" ובמילא – לא שייך הענין של "שליש שבעיות" וכו', כי אותו ג

מבית דוד הוגה בתורה וכו' ויכוף כל ישראל לילך בה ולחוק בדרך”;
הדבר הראשון שיראו זה האם הוא מפרח מדומקרקסאו או לא, האם הוא מפרח מנוול או מה”אידישע גויס” או לא; הוא לא ישאל אף אחד האם יכולה להיות ”כפ”י דתית” או לא, אלא ”**לכוף** כל ישראל לילך בה ולחוק בדרך”¹, האם היא יראה שיש באיזה מקום פירצה הוא יתקנה ויחזקה.
(תרגום חפשי משיחת ש”פ בראשית החדש”א)²

מלך המשיח לא יתפעל מהרוב

ואם יעמוד מלך מביית דוד הוגה בתורה ולנסק במצות . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחוק בדרך ולחוס ולחוס מלחמות ה’, פירוש ”יכוף” הוא אשר מלך המשיח לא יתפעל מהאופרים בצורך ללכת אחר רוב דיעות וממה שיאמרו עליו שהוא דיקטאטור.
(משיחות אהרן של פסח החדש”א)³

משיח יבוא מחיל’ל

. . . המלומה או החצי-מלומה עם מצרים ניצחנו, יעזרו הש”ית שבחסד וברחמים יפסידו במהרה את המלחמה נגד הקב”ה – אלו המנהלים ארץ ישראל שתפשט בכל יהי”ה העתידה ארץ ישראל שתפשט בכל הארצות”⁴, שמשיח יבוא מחיל’ל עם רוב בנין ורוב בנין בג-ישראל שבה”ל, וכמ”ש ברמב”ם ש”יכוף כל ישראל” ללמד תורה ולקיים מצוות ואז כולם יראו וידעו שהם משיח צדקן, האישי ש”הוגה בתורה ומקיים מצוותי” ומחוק בדרך ולחוס מלחמות חיות”.
(תרגום חפשי משיחות י”ש בספר החדש”א)⁵

מעשרה ספחים (י”א) רעד מיט אייד ויעגן ענינים וואָס זיינען למטה מעשרה ספחים, און איר קריכט פיר למעלה מעשרה ספחים”⁶;

הכוונה כאן אינה בכח כי אם בפועל. אין זה דרוש, זהו פסק-הלכה ברור, ואין שום פוסק שחולק על המב”ם”⁷.
(מסד”ק צ”ד”ק ממד”ק ד”ד ע”ג 174)

משיח בעצמו מסייע ל”הפצה”

. . . נספך על ידו, יש לנו אכן את החבטות שסוכ”ס כאשר עושים איז פועלים (את הענין), שהבטחה זו, תמיד הייתה לנו, ובפרט כעת ש”הנה זה עומד אחר כתלנו”⁸, משיח חרי הוצה כבר לבוא רק שנמנע מלהגיע מצד זה שעדיין לא נסת”מה העבודה ד”הפצת המעיינות”⁹ ובמילא עדיין לא יכול להגיע, שלכן משיח בעצמו מסייע ל”הפצה” כדי שיוכל למחר לכא בהקדם הכי אפשרי. ובמילא הוא בעצמו מסייע להעבודה ד”הפצת המעיינות”¹⁰ ושהדבר”ים שמדבר”ם* יפעלו את פעולתם, אלא שלפעמים זהו על המקום, לפעמים רק למחר ולפעמים ”מחר שלאחר זמן”¹¹, אבל שיפעלו – זה בטוח.

* המונה לדיבורים שמדברים בבתי-הכנסת ב”התלכוח”¹², (תמ”ל)
(תרגום חפשי משיחות י”ש ב”חזק”ה החדש”א)¹³

הוא לא ישאל אף אחד האם יכולה להיות ”כפ”י דתית”

. . . [בנוגע למשיח:] הרמב”ם פוסק פסק-דין ברור ואף אחד לא חולק עליו, שהדבר הראשון שצריך להיות הוא: ”יעמוד מלך

סענות אלו, והנין הוא שגם לכס יש סענות אלו, כי יש סענות לעולם, ויש לי גם סענות אלו”¹⁴.

מה שכתוב ברמב”ם שה”ה איש (שיכוף כל ישראל וכו’), אין הכוונה בהוה רק בכח – הכוונה היא בפועל דהיינו, שאיש זה ילך (י”אומגויי”ג) ויכוף (י”צווינגען”) את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשביל זה”י מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, והם עצמו כבר ח”י מסייע ומבוא ללדי קיום ה”יזכוף”¹⁵ (כפשוטו) – ואז, יוכלו לדבר ע”ד ”אחתותא דנאולח”¹⁶.

תני”ל: אינו רואה שייכתו דבר כזה, שהוא ”יכוף כל ישראל”¹⁷, אפילו ע”ש השלוחים, אולי יש לומר שהפ”י במב”ם הוא (לא שצ”ל כן בפועל, שכל עם ישראל ישוב ויקיים תומ”צ, אלא, שיש איש שרוצה לעשות כן ומתעסק בכך?

כ”ק אדמו”ר שליט”א: אני מדבר אליכם אודות ענינים שהם למטה מעשרה ספחים, ואחם ”מספסים”¹⁸ לי למעלה

ישראל, והזכרתי שיש אומרים שנמצאים כבר בתקופת ”אחתותא דנאולח”¹⁹, כ”ק אדמו”ר שליט”א יצא אז נגד דברים אלו, ושאלני מנין הנין לוקח את זה? עניתי, שכמדומני ששמעתי זאת בשמו של האדמו”ר מגור [בעל ה”בית ישראל” צ”ל המ”ל]. כ”ק אדמו”ר שליט”א הזכיר אז את דברי הרמב”ם הני”ל, שפוסק שלכל לראש צ”ל ”יעמוד מלך מביית דוד, הוה בתורה

ולנסק במצוות כדוד אבנו וכו’, ויכוף כל ישראל לילך בה ולחוק בדרך, וליחס מלחמות ה”י – ושאמ”ל: איד אתם יכולים לומר שזה ”אחתותא דנאולח”²⁰, האם יש איש כזה? ושאל שוב: אמרתי, האמנם יש איש כזה? וכן שאל גם פעם שלישית ולא עניתי. ואמר כ”ק אדמו”ר שליט”א, איד אתם יכולים לומר שזה ”אחתותא דנאולח”²¹, הרי הנואלח צ”ל כפי הסדר דוקא, ושקת”י.

מאז כואב לי כל הזמן מדוע לא עניתי, ברצוני אפוא לתרץ עתה שאלה זו: אם תני”ל (”יעמוד מלך מביית דוד וכו”) הוא אמנם תנאי ל”אחתותא דנאולח”²² – מעניתי הוא שישנו הליובאוויטשער רב”י;
כ”ק אדמו”ר שליט”א: העולם יש לו

”ימשיך כבשורות פורת”

אחד מהשלוחים בשיקגו, כתב לכ”ק אדמו”ר שליט”א: ”תלמדתי ותלמודות ה”חדר”²³ בשיקגו עוסקים בלחט בענין משיח, והבעל-בתים בעיר מדברים שבלובאוויטש עוסקים בלחט אודות משיח ושה”ליובאוויטשער רב”י הוא משיח, ורואים במחש שששדבר”ים בענימות דברים היוצאים מן הלך מתקבלים הדברים, וכבר הגיע הזמן שיענה הקב”ה לבקשת עם ישראל שיתגלה מלכינו משיחנו בקרוב ממי”ש”²⁴.

המענה שנתקבל מהרב בער”ח אד”ר ה”תשע”ב, ”שימשיך בשל”ט אזכיר עה”צ”²⁵.
(מהחברת ”לקבל פני משיח בני”²⁶, ש”י על עיני י”עש ובנות תמיד קראו הליט”ס”²⁷, ח”י אלו החדש”ים)